

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobce **J. V.**, zastoupeného JUDr. Danielou Trávničkovou, advokátkou se sídlem advokátní kanceláře Blansko, Svitavská 1, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, o invalidní a starobní důchod, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu,

t a k t o :

- I. Rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení ze dne 23. 8. 2011, č.j. **se zrušuje** pro vady řízení a **věc se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná má povinnost zaplatit žalobci na nákladech řízení 1.600,- Kč do 30-ti dnů od právní moci rozsudku k rukám právní zástupkyně žalobce JUDr. Daniely Trávničkové, advokátky se sídlem Blansko, Svitavská 1.

O d ů v o d n ě n í :

Ve včas podané žalobě žalobce napadal rozhodnutí ČSSZ ze dne 23. 8. 2011, č.j.

V doplňku žaloby uvedl, že žalovaná žalobci rozhodnutím č. I. č.j. ze dne 31. 3. 2010 zvýšila od 3. 5. 1999 částečný invalidní důchod podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb. rozhodnutím č. II. č.j. ze dne 31. 3. 2010 mu žalovaná zvýšila od 20. 2. 2006 starobní důchod podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb. Rozhodnutím č. III. č.j. ze dne 31. 3. 2011 mu žalovaná zvýšila od 10. 2. 2008 starobní důchod

podle § 56 odst. 1 písm. d) zákona č. 155/1995 Sb. V námitkách ze dne 24. 4. 2010 napadl žalobce rozhodnutí žalované, neboť žalovaná nesprávně realizovala rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 17. 12. 2008, č.j. 41 Cad 172/2008-92. Mimo další nesprávnosti těchto rozhodnutí žalobce zejména napadá výši, a to **výši doplatku důchodu**, jež mu žalovaná vypočítala za období od 1. 1. 2006 do 5. 4. 2010.

Rozhodnutím žalované č.j. ze dne 29. 6. 2010 bylo rozhodnutí č. I., II. a III. č.j. ze dne 31. 3. 2010 o zvýšení částečného invalidního důchodu, a zvýšení starobních důchodů, změněno tak, že se výše jednotlivých důchodů zvyšuje po započtení období od 1. 9. 1960 až 30. 8. 1961, tj. studia nepovinné 9. třídy. Námitkám žalobce však vyhověno nebylo.

Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 22. 6. 2011, č.j. 41 Ad 37/2010-47 zrušil rozhodnutí žalované č.j. ze dne 29. 6. 2010, vydané v rámci námitkového řízení, podle § 76 odst. 1 písm. a) s.r.s., ve znění pozdějších předpisů, a to v řízení o žalobě proti rozhodnutí, kterou podal žalobce. Důvodem zrušení rozhodnutí o námitkách byla **nepřezkoumatelnost rozhodnutí** z důvodů, že rozhodnutí o námitkách **neobsahuje výpočet důchodů**, tedy způsob, jak k jejich výši žalovaná dospěla, a dále **jednotlivé výše doplatků za konkrétní období**.

Žalovaná vydala dne 23. 8. 2011 rozhodnutí č.j., ve kterém rozhodla:

- ve výroku I. o zvýšení částečného invalidního důchodu od 3. 5. 1999 na 4.120,- Kč měsíčně,
- ve výroku II. O přiznání starobního důchodu od 20. 2. 2006 ve výši 8.327,- Kč měsíčně,
- ve výroku III. o přiznání starobního důchodu od 10. 2. 2008 ve výši 10.830,- Kč měsíčně.

V žádném výroku rozhodnutí není uvedena výše případného doplatku důchodu, formálně vzato, tímto tedy žalovaná **odňala možnost podat proti jejímu rozhodnutí o výši doplatku důchodů opravný prostředek**, nicméně materiálně vzato, je takový postup nezákonný, neboť tímto žalovaná rozhoduje o hmotněprávních nárocích žalobce, a proto by mělo být toto uvedeno též ve výroku rozhodnutí. Výše doplatku a stanovisko žalované ohledně doplatků je uvedeno až na str. 4 rozhodnutí, nicméně ani v tomto ohledu nemůže žalobce s postupem žalované souhlasit a to z následujících důvodů:

- žalovaná uvádí, že „při stanovení doplatku bylo vycházeno z čl. II. bodu 14 zákona č. 306/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., zákon č. 582/1991 Sb. a některé další zákony, které stanoví podmínky doplacení důchodu za dobu před 1. 1. 2009 ve výši, v níž důchod správně náležel, nejvýše v rozsahu stanoveném právními předpisy účinnými ke dni 31. 12. 2008. Ust. § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění účinném ke dni 31. 12. 2008, určuje rozsah doplacení důchodu na nejvýše tři roky nazpět ode dne zjištění nebo uplatnění nároku na důchod, tedy nejdříve od 1. 1. 2006 (tj. tři roky od nabytí účinnosti této právní úpravy).“ **Tento výklad právního předpisu je zcela nesprávný.**

Pakliže by měl zákonodárce v úmyslu omezit doplacení důchodu a časové období tři roky zpětně ode dne nabytí účinnosti této právní úpravy, zcela jistě by přesně tato slova použil v příslušné právní normě. Pokud však zvolil formulaci „**nejvýše tři roky nazpět ode dne zjištění nebo uplatnění nároku na důchod**“ – musejí se tyto tři roky opravdu počítat **ode**

dne zjištění nebo uplatnění nároku na důchod a nikoliv ode dne nabytí účinnosti právní úpravy.

Nelze tak za okamžik, od kterého se žalobci poskytuje doplatek důchodu, považovat 1. 1. 2006, **to by totiž doplatek důchodů všech občanů České republiky mohl být doplacen jen počínaje 1. 1. 2006**, což zjevně úmyslem zákonodárce nebylo a ani to z této právní normy nevyplyvá.

V prvé řadě vychází žalobce ze zákonných ustanovení, které upravují vznik nároku na důchod, vznik nároku na vyplacení důchodu a otázku vyplacení doplatku důchodu.

Je na místě uvést, že se žalovaná ve svých přípisech dovolává zákona č. 306/2008 Sb., část první čl. II. Dle tohoto článku je pro předmětnou věc podstatné ustanovení bodu 14, dle kterého **za dobu před 1. lednem 2009 se důchod nebo jeho zvýšení uplatní ve výši, v níž důchod správně náležel, nejvýše v rozsahu stanoveném právními předpisy účinnými ke dni 31. prosince 2008**. Z tohoto důvodu žalobce nyní bude uvádět zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen ZDP) ve znění účinném ke dni 31. 12. 2008.

Podle § 54 odst. 1 ZDP vzniká **nárok na důchod splněním podmínek** stanovených tímto zákonem. Dle 2. odstavce **nárok na výplatu důchodu vzniká splněním podmínek** stanovených tímto zákonem pro vznik nároku na důchod a na jeho výplatu a **podáním žádosti** o přiznání nebo vyplacení důchodu.

Dle § 55 ZDP je dále stanoveno, že **nárok na důchod nezaniká** uplynutím času, což neplatí o nároku na výplatu důchodu. **Nárok na výplatu důchodu zaniká buď zcela nebo zčásti, není-li dále uvedeno jinak, uplynutím tří let ode dne, za který důchod nebo jeho část náleží.**

Dle další věty tohoto ustanovení je stanoveno, **kdy tato prekluzivní lhůta neběží**. Relevantní pro tento spor může být toliko, že lhůta dle předchozí věty neběží po dobu řízení o důchodu a rovněž po dobu, po kterou trvalo řízení o neplatnosti skončení právního vztahu zakládajícího účast na pojištění (§ 11 odst. 2 věta pátá).

Posledním a zásadním ustanovením, na které žalobce odkazuje, je **ust. § 56 odst. 1 písm. b)**. Toto ustanovení řeší zásadní dvě situace.

První situaci řeší první dvě věty tohoto ustanovení: „Zjistí-li se, že důchod byl **přiznán nebo je vyplácen v nižší částce, než v jaké náleží**, nebo byl neprávem odepřen anebo byl přiznán od pozdějšího data, než od jakého náleží, **důchod se zvýší nebo přizná, a to ode dne od něhož důchod nebo jeho zvýšení náleží**. Důchod nebo jeho zvýšení se přitom **doplatí nejvýše tří let nazpět ode dne zjištění nebo uplatnění nároku na důchod nebo jeho zvýšení**; pro běh této lhůty platí § 55 odst. 2 věta druhá a třetí obdobně.“ Toto ustanovení je jakousi generální klauzulí pro doplacení důchodu.

Jinými slovy tato norma řeší případy, kdy oprávněný např. nepředložil státnímu orgánu veškeré informace a v důsledku toho došlo správním orgánem (bez pochybení státního orgánu) k nesprávnému vyměření výše důchodu. V takových případech se důchod zvýší nebo **přizná pouze v prekluzivní lhůtě tří let nazpět, a to ode dne nikoli první žádosti o důchod (a už vůbec ne tři roky zpětně ode dne 1. 1. 2009), ale ode dne zjištění nebo**

uplatnění tohoto zvýšení (např. ode dne, kdy oprávněný doloží delší dobu účasti na důchodovém pojištění a v tomto důsledku dojde ke zvýšení důchodu).

K tomuto výkladu uvedli judikaturu Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Ads 10/2003, nebo sp. zn. 6 Ads 106/2009, nebo sp. zn. 4 Ads 23/2009. Zákon tak poskytuje oprávněnému ochranu, ale určitým způsobem omezenou, kdy mu přiznává právo na výplatu důchodu, ale pouze za určitou dobu nazpět a to zřejmě z toho důvodu, aby byli oprávněni motivováni předkládat správnímu orgánu úplné a pravdivé informace v co nejkratším čase, neboť nesplněním tohoto sami sebe poškozují. **Nicméně žalobce má za to, že tato právní norma na tuto věc nedopadá, neboť žalobce ve své věci ničeho nezanedbal a předložil veškeré údaje potřebné k tomu, aby mu správní orgán vypočetl správnou výši důchodu.**

Druhou situaci ale řeší § 56 odst. 1 písm. b) in fine, a to: „Důchod nebo jeho zvýšení se však **doplatí ode dne**, od něhož důchod nebo jeho zvýšení náleží, v případě, že důchod **nebyl přiznán nebo byl vyplácen v nižší částce** než v jaké náleží, nebo byl neprávem odepřen anebo byl přiznán od pozdějšího data, než od jakého náleží, **v důsledku nesprávného postupu orgánu sociálního zabezpečení.**“ Toto pravidlo je specialitou vůči uvedené generální klauzuli (první věty § 56 odst. 1 písm. b), neboť řeší situace, kdy např. již od začátku oprávněný předložil správnímu orgánu všechny potřebné doklady, nicméně **došlo k nesprávnému výpočtu výši důchodu** (nebo doby, od kdy měl být důchod přiznán...), **a to z důvodu pochybení správního orgánu.** Oprávněný pakliže doloží správnímu orgánu kompletní správné informace a ten provede nesprávný výpočet důchodu, nemůže být **prekluzivní lhůtou zbaven možnosti doplacení důchodu o výši nesprávně vypočítaného důchodu provedenou správním orgánem.** V opačném případě by správní orgán nic nemotivovalo k tomu, aby provedl výpočet důchodu správným způsobem, neboť plynutím času by se jeho pochybení „konvalidovaly“. Dokladem nesprávného postupu žalované je v tomto případě zcela jednoznačně to, že mezi žalobcem a žalovanou se již celé desetiletí táhnou soudní spory o stanovení výše důchodů, v rámci kterých soudy České republiky opakovaně rušily rozhodnutí ČSSZ pro jejich nezákonnost, což sama žalovaná ve svém rozsáhlém rozhodnutí popisuje.

Za těchto okolností z výše uvedených zákonných ustanovení žalobce vyvozuje jednoznačný závěr. Pokud se zjistí, že mu **nebyl důchod přiznán nebo byl vyplácen v nižší částce** (což žalovaná zjistila), než v jaké náleží, nebo byl neprávem odepřen nebo byl přiznán od pozdějšího data, než od jakého náleží, **a to nikoliv z toho důvodu, že by žalobce zanedbal svoji povinnost**, ale došlo k tomu pochybením správního orgánu, **náleží mu doplatek důchodu ve vyšší částce a to od data, od kterého důchod nebo jeho zvýšení náleží (nikoli jen od 1. 1. 2006).** V konkrétním případě žalobci náleží doplatek důchodu za celou dobu, a to od 3. 5. 1999.

Rekapituluje, že v souladu se zákonem žalobci tak měl být **doplacen důchod za celou dobu, po kterou zvýšení důchodu náleží, tj. od 3. 5. 1999, neboť výše důchodu byla stanovena od samého počátku v důsledku nesprávného postupu žalované.**

Žalovaná navíc vyčíslila doplatek důchodu v oznámení o výplatě důchodu. Vyčíslení uváděného doplatku dle názoru žalobce mělo být uvedeno ve výroku rozhodnutí proto, že se svou povahou **jedná o rozhodnutí o hmotněprávních nárocích účastníka řízení a žalobce by tak měl možnost proti tomuto rozhodnutí podat opravný prostředek**

i za té situace, že by výše důchodů stanovená výroky I., II. a III. byla jinak stanovena po právu.

K samotné výši doplatku důchodů, jež žalovaná uvedla ve svém rozhodnutí, podává žalobce následující:

- žalovaná sice vyčíslila za jednotlivá období jednotlivé částky, ale z rozhodnutí není patrné, jaká výše důchodu mu byla vyplacena a jaká výše důchodu mu měla být vyplacena. Aby bylo takové rozhodnutí přezkoumatelné, muselo by obsahovat jak údaj o výši důchodu, jež mu bylo přiznáno a jež mu mělo být přiznáno.

Po obdržení tohoto rozhodnutí se žalobce obrátil na OSSZ v Blansku s ústním dotazem, jakým způsobem a z jakého důvodu mu byl doplacen důchod až od 1. 1. 2006 a ve výši uvedené v rozhodnutí. Ani pracovníci OSSZ nebyly schopny žalobci říci, jakým způsobem se dospělo k doplatku 14,- Kč částečného invalidního důchodu od 1. 1. 2006 do 5. 1. 2006, k doplatku 120,- Kč částečného invalidního důchodu od 6. 1. 2006 do 19. 2. 2006 atd. Pokud ani pracovníci tohoto správního orgánu, jež se těmito záležitostmi zabývají každodenně a je to vlastně hlavní náplň jejich práce, nejsou schopny žalobci tuto informaci na požádání sdělit, dovozuje, že takové rozhodnutí nemůže splňovat požadavky elementární srozumitelnosti pro žalobce jako laika. Rozhodnutí tedy neposkytuje přiměřené poučení o právech žalobce a rozhodnutí je tak opět právně nepřezkoumatelné.

Vzhledem k výše uvedenému, tedy k tomu, že žalobci nebyl doplatek důchodu přiznán od správného data a tedy ani ve správné výši a že rozhodnutí není dostatečně odůvodněno a nebylo žalobci rozhodnutím poskytnuto přiměřené poučení o jeho právech a rozhodnutí je tak nepřezkoumatelné, navrhuje, aby Krajský soud v Brně uvedené rozhodnutí žalované zrušil pro nezákonnost a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Požadoval také náhradu nákladů, představující náklady právního zastoupení.

Pokud jde o přezkoumávané rozhodnutí, jedná se o rozhodnutí z 23. 8. 2011, č.j., kdy žalovaná rozhodla takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č. I. č.j. ze dne 31. 3. 2010 se mění tak, že podle ust. § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném do 31. 12. 2009, se účastníku řízení od 3. 5. 1999 zvyšuje částečný invalidní důchod. Částečný invalidní důchod činí 4.120,- Kč měsíčně.

Podle nařízení vlády č. 64/1999 Sb. se od srpna 1999 zvyšuje:

- procentní výměra důchodu 2.810,- Kč o 5 %, tj. o 141,- Kč na 2.951,- Kč měsíčně,
- základní výměra důchodu náleží ve výši 1.310,- Kč měsíčně.

Celkem náleží 4. 261,- Kč měsíčně.

Podle nařízení vlády č. 353/2000 Sb. se od prosince 2000 zvyšuje:

- procentní výměra důchodu 2.951,- Kč o 5 %, tj. o 148,- Kč na 3.099,- Kč měsíčně,
- základní výměra důchodu náleží ve výši 1.310,- Kč měsíčně.

Celkem náleží 4.409,- Kč měsíčně.

Podle nařízení vlády č. 345/2001 Sb. se od prosince 2001 zvyšuje:

- procentní výměra důchodu 3.099,- Kč o 8 %, tj. o 248,- Kč na 3.347,- Kč měsíčně,

- základní výměra důchodu náleží ve výši 1.310,- Kč měsíčně.
- Celkem náleží 4.657,- Kč měsíčně.

Podle nařízení vlády č. 438/2002 Sb. se od ledna 2003 zvyšuje:

- procentní výměra důchodu 3.347,- Kč o 3,8%, tj. o 128,- Kč na 3.475,- Kč měsíčně,
 - základní výměra důchodu náleží ve výši 1.310,- Kč měsíčně.
- Celkem náleží 4.785,- Kč měsíčně.

Podle nařízení vlády č. 337/2003 Sb. se od ledna 2004 zvyšuje:

- procentní výměra důchodu 3.475,- Kč o 2,5%, tj. o 87,- Kč na 3.562,- Kč měsíčně,
 - základní výměra důchodu náleží ve výši 1.310,- Kč měsíčně.
- Celkem náleží 4.872,- Kč měsíčně.

Podle nařízení vlády č. 565/2004 Sb. se od ledna 2005 zvyšuje:

- procentní výměra důchodu 3.562,- Kč o 5,4%, tj. o 193,- Kč na 3.755,- Kč měsíčně,
 - základní výměra důchodu 1.310,- Kč o 90,- Kč na 1.400,- Kč měsíčně.
- Celkem náleží 5.155,- Kč měsíčně.

Podle nařízení vlády č. 415/2005 Sb. se od ledna 2006 zvyšuje:

- procentní výměra důchodu 3.755,- Kč o 4%, tj. o 151,- Kč na 3.906,- Kč měsíčně,
 - základní výměra důchodu 1.400,- Kč o 70,- Kč na 1.470,- Kč měsíčně.
- Celkem náleží 5.376,- Kč měsíčně.

II. Rozhodnutí České správy sociálního č. II. č.j. ze dne 31. 3. 2010 se mění tak, že podle ustanovení § 30 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném do 31. 12. 2009, se účastníku řízení od 20. 2. 2006 přiznává starobní důchod. Starobní důchod činí 8.327,- Kč měsíčně.

Podle nařízení vlády č. 461/2006 Sb. se od ledna 2007 zvyšuje:

- procentní výměra důchodu 6.857,- Kč o 5,6%, tj. o 384,- Kč na 7.241,- Kč měsíčně,
 - základní výměra důchodu 1.470,- Kč o 100,- Kč na 1.570,- Kč měsíčně.
- Celkem náleží 8.811,- Kč měsíčně.

Podle nařízení vlády č. 256/2007 Sb. se od 2008 zvyšuje:

- procentní výměra důchodu 7.241,- Kč o 3%, tj. o 218,- Kč na 7.459,- Kč měsíčně,
 - základní výměra důchodu 1.570,- Kč o 130,- Kč na 1.700,- Kč měsíčně.
- Celkem náleží 9.159,- Kč měsíčně.

III. Rozhodnutí České správy sociálního č. III. č.j. ze dne 31. 3. 2010 se mění tak, že podle ust. § 29 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném do 31. 12. 2009, se účastníku řízení od 10. 2. 2008 přiznává starobní důchod. Starobní důchod činí 10.830,- Kč měsíčně.

Podle nařízení vlády č. 211/2008 Sb. se od srpna 2008 zvyšuje:

- základní výměra důchodu 1.700,- Kč o 470,- Kč na 2.170,- Kč měsíčně,
 - procentní výměra důchodu nadále náleží ve výši 9.130,- Kč měsíčně.
- Celkem náleží 11.300,- Kč měsíčně.

Podle nařízení vlády č. 363/2008 Sb. se od ledna 2009 zvyšuje:

- procentní výměra důchodu 9.130,- Kč o 4,4 Kč, tj. o 402,- Kč na 9.532,- Kč měsíčně,

- základní výměra důchodu náleží ve výši 2.170,- Kč měsíčně.
- Celkem náleží 11.702,- Kč měsíčně.

Podle nařízení vlády č. 281/2010 Sb. se od ledna 2011 zvyšuje:

- procentní výměra důchodu 9.532,- Kč o 3,9 Kč, tj. o 372,- Kč na 9.904,- Kč měsíčně,
 - základní výměra důchodu 2.170,- Kč o 60,- Kč na 2.230,- Kč měsíčně.
- Celkem náleží 12.134,- Kč měsíčně.

V odůvodnění rozhodnutí žalovaná uvedla, že rozhodnutím č. I. ze dne 31. 3. 2010 zvýšila žalobci od 3. 5. 1999 částečný invalidní důchod podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., rozhodnutím č. II. ze dne 31. 3. 2010 zvýšila od 20. 2. 2006 žalobci starobní důchod podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb. a rozhodnutím č. III. ze dne 31. 3. 2010 zvýšila žalovaná žalobci od 10. 2. 2008 starobní důchod podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb.

V námitkách ze dne 24. 4. 2010 žalobce tvrdí, že ČSSZ v uvedených rozhodnutích nesprávně realizovala rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 17. 12. 2008, č.j. 41 Cad 172/2008-92. Žalobce zpochybňuje výši vyměřovacího základu uvedenou na svém evidenčním listu důchodového pojištění, požaduje započtení částky 413.442,- Kč a tvrdí, že tento evidenční list důchodového pojištění nesplňuje zákonné náležitosti. Zároveň nesouhlasí s výší doplatku důchodu za období od 1. 1. 2006 do 5. 4. 2010.

Rozhodnutím ČSSZ ze dne 29. 6. 2010 bylo rozhodnutí č. I., č. II. a č. III. ze dne 31. 3. 2010 o zvýšení částečného invalidního důchodu zvýšení starobních důchodů změněna tak, že se výše jednotlivých důchodů zvyšují po započtení období od 1. 8. 1960 až 31. 8. 1961, tj. studia nepovinné deváté třídy. V námitkách uváděným skutečnostem však vyhověno nebylo.

Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 22. 6. 2011, sp. zn. 41 Ad 37/2010-47 zrušil rozhodnutí ČSSZ ze dne 29. 6. 2010, vydané v rámci námitkového řízení podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s., a to v řízení o žalobě proti rozhodnutí, které podal žalobce. Důvodem zrušení rozhodnutí o námitkách byla nepřezkoumatelnost rozhodnutí z důvodu, že rozhodnutí o námitkách neobsahuje výpočet důchodů, tedy způsob, jak k jejich výši ČSSD dospěla a jednotlivé výše doplatku za konkrétní období.

ČSSZ uvedla, že přezkoumala napadené rozhodnutí v plném rozsahu a po provedeném šetření zjistila následující:

- žalobce byl v období od 9. 5. 1994 zaměstnancem společnosti EVIOS kom. spol. Pracovní poměr s ním byl neplatně rozváznán. Rozsudkem Okresního soudu v Blansku sp. zn. 5 C 81/95 z 13. 6. 2010 bylo okamžité rozváznání pracovního poměru zrušeno a byla stanovena náhrada mzdy. Účastník řízení však pokračoval v zaměstnání do 30. 9. 1999 a jeho další mzdové nároky se řeší v konkurzním řízení 28K151/95.

Dle § 11 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb. se za dobu pojištění zaměstnanců považuje též doba, po kterou podle pravomocného rozhodnutí soudu trval nadále jejich právní vztah zakládající účast na pojištění, pokud podle tohoto rozhodnutí došlo ke skončení tohoto vztahu neplatně. Účastník řízení tedy v období od 1. 1. 1995 do 30. 6. 1999 byl důchodově pojištěn.

Dne 17. 12. 2008 vydal Krajský soud v Brně rozsudek č.j. 41 Cad 172/2008-92, kterým zrušil rozhodnutí ČSSZ ze dne 7. 8. 2010 pro vady řízení a věc vrátil ČSSZ k dalšímu řízení,

ve kterém ČSSZ zavázal, aby požádala správkyni konkursní podstaty společnosti EVIOS kom. spol. o vypracování evidenčního listu důchodového pojištění (dále jen „ELDP“) se všemi povinnými údaji dle § 38 zákona č. 582/1991 Sb., konkrétně s určením výše náhrady mzdy zúčtované účastníku řízení malou organizací v období od 1. 1. 1995 do 30. 9. 1999. Na základě tohoto nového ELDP měla ČSSZ započíst výši náhrady mzdy do osobního vyměřovacího základu a vydat nové rozhodnutí.

Dne 1. 2. 2010 vypracovala správkyně konkursní podstaty společnosti EVIOS kom. spol. nový ELDP, který byl ČSSZ doručen dne 25. 2. 2010. Tento ELDP splňuje veškeré zákonné náležitosti dle § 38 zákona č. 582/1991 Sb. Citované ustanovení nepožaduje, aby pojištěnec ELDP podepsal.

Součet vyměřovacích základů za roky 1995 až 1999 činí 378.112,- Kč. Z těchto částek pak, zcela v souladu s výše uvedeným rozsudkem, vyměřila ČSSZ osobní vyměřovací základ účastníka řízení a následně vypočetla výši jeho důchodu.

ČSSZ nemůže při výpočtu důchodu účastníka řízení vzít v potaz částku 413.442,- Kč, co by výši vyměřovacího základu účastníka řízení, což potvrdil i Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku č.j. 6 Ads 49/2007-75 ze dne 17. 12. 2009, kterým rozhodl o kasační stížnosti účastníka řízení proti ČSSZ. Tato částka je přiznaná pohledávka účastníka řízení, která je vedena v konkursním řízení 28K151/95, coby nevyplacené nároky účastníka řízení. Nároky účastníka řízení se skládají z náhrady mzdy ve výši 378.112,- Kč, úroků a odstupného. Dle § 5 odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., o sociálním zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, je vyměřovacím základem zaměstnance pro pojistné na důchodové pojištění úhrn příjmů, které jsou předmětem daně z příjmu fyzických osob podle zákona o dani z příjmu a nejsou od této daně osvobozeny a které mu zaměstnavatel zúčtoval v souvislosti se zaměstnáním. Ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 589/1992 Sb. výslovně vylučuje, aby se do vyměřovacího základu zaměstnance zahrnuło odstupné. Do vyměřovacího základu není možné v souladu s vyjádřením Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 20. 7. 2006 započítat ani úrok, což účastník řízení v průběhu řízení před Nejvyšším správním soudem respektoval. Nevyplacené nároky účastníka řízení ve výši uvedeném v konkursním řízení nejsou totožné s vyměřovacím základem účastníka řízení. Z tohoto důvodu jsou bezpředmětné skutečnosti, že je ČSSZ účastníkem uvedeného konkursního řízení, ani že toto konkursní řízení dosud nebylo ukončeno.

ČSSZ dále uvedla, že účastník řízení měl možnost bránit se proti výši vyměřovacího základu potvrzenou správkyní konkursní podstaty na evidenčním listu, a to dle § 38 odst. 5 zákona č. 582/1991 Sb., který stanoví, že pokud občan se zápisem zaměstnavatele v evidenčním listu nesouhlasí a zaměstnavatel na základě žádosti občana evidenční list včetně jeho stejnopisu neopraví, může občan požádat OSSZ příslušnou podle § 39 odst. 1 do 30 dnů ode dne převzetí stejnopisu evidenčního listu, aby tento rozpor rozhodla.

Účastník řízení se ve svých námitkách domnívá, že výše doplatku důchodu neodpovídá skutečnosti. K tomu ČSSZ uvádí, že při stanovení doplatku bylo vycházeno z čl. II. bodu 14 zákona č. 306/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., zákon č. 582/1991 Sb. a některé další zákony, které stanoví podmínky doplacení důchodu za dobu před 1. 1. 2009 ve výši, v níž důchod správně náležel, nejvýše v rozsahu stanoveném právními předpisy účinnými ke dni 31. 12. 2008. Ust. § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění účinném ke dni 31. 12. 2008, určuje rozsah doplacení důchodu na nejvýše tři roky nazpět ode

dne zjištění nebo uplatnění nároku na důchod, tedy nejdříve od 1. 1. 2006 (tj. tři roky od nabytí účinnosti této právní úpravy).

Doplatek důchodů po dodatečném zhodnocení výše uvedené doby pojištění (náhrada za ztrátu na výděлку za dobu od 1. 1. 1995 do 30. 9. 1999), a to za období od 1. 1. 2006 do 5. 4. 2010 činí celkem 67.374,- Kč.

Doplatek částečného invalidního důchodu dle rozhodnutí č. I. ze dne 31. 3. 2010 činí:
97,- Kč za období od 1. 1. 2006 do 5. 1. 2006,
885,- Kč za období od 6. 1. 2006 do 19. 2. 2006,
= celkem 982,- Kč.

Doplatek starobního důchodu přiznaného podle § 30 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění účinném do 31. 12. 2009 činí dle rozhodnutí č. II. ze dne 31. 3. 2010:

11.523,- Kč za období od 20. 2. 2006 do 5. 1. 2007,
13.860,- Kč za období od 6. 1. 2007 do 5. 1. 2008,
1.348,- Kč za období od 6. 1. 2008 do 9. 2. 2008,
= celkem 26.731,- Kč.

Doplatek starobního důchodu dle rozhodnutí č. III ze dne 31. 3. 2010 činí:

8.771,- Kč za období od 10. 2. 2008 do 5. 8. 2008,
7.475,- Kč za období od 6. 8. 2008 do 5. 1. 2009,
23.415,- Kč za období od 6. 1. 2009 do 5. 4. 2010,
= celkem 39.661,- Kč.

V souladu s § 88 odst. 4 zákona č. 582/1991 Sb., přezkoumává ČSSZ rozhodnutí, proti němuž byly podány námitky, v plném rozsahu; není přitom vázána podanými námitkami.

ČSSZ v průběhu rozhodování o námitkách nad rámec podaných námitek zjistila, že účastník řízení studoval v období od 1. 9. 1960 do 31. 8. 1961 nepovinnou 9. třídu na Osmileté střední škole v Lomnici. Jednalo se tedy o dobu studia po ukončení povinné školní docházky, které je považováno za studium na střední škole. V souladu s odst. 1 písm. e) zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDP“) jsou osoby, které se soustavně připravují na budoucí povolání studiem na střední školy účastny důchodového pojištění. Na základě této skutečnosti ČSSZ započítala účastníku řízení období od 1. 9. 1960 do 31. 8. 1961 jako dobu pojištění.

Pak následuje v rozhodnutí výpočet částečného invalidního důchodu i výpočet starobních důchodů.

V závěru rozhodnutí na str. 8 pak uvedeno, že doplatek důchodu po dodatečném zhodnocení doby pojištění (studia 9. třídy v období od 1. 9. 1960 do 31. 8. 1961) náleží v souladu s čl. II. bodu 14 zákona č. 306/2008 Sb., nejvýše v rozsahu stanoveném právními předpisy účinnými ke dni 31. 12. 2008, tj. tři roky nazpět ode dne zjištění nebo uplatnění nároku na důchod, tedy za období od 1. 1. 2006 do 5. 8. 2010. Za toto období náleží účastníku řízení doplatek důchodu ve výši 11.004,- Kč.

Doplatek částečného invalidního důchodu činí:

- 14,- Kč za období od 1. 1. 2006 do 5. 1. 2006,
- 120,- Kč za období od 6. 1. 2006 do 19. 2. 2006,
- = celkem 134,- Kč.

Doplatek starobního důchodu přiznaného dle § 30 ZDP činí:

- 1.948,- Kč za období od 20. 2. 2006 do 5. 1. 2007,
- 2.340,- Kč za období od 6. 1. 2007 do 5. 1. 2008,
- 228,- Kč za období od 6. 1. 2008 do 9. 2. 2008,
- = celkem 4.516,- Kč.

Doplatek starobního důchodu činí:

- 1.215,- Kč za období od 10. 2. 2008 do 5. 8. 2008,
- 1.035,- Kč za období od 6. 8. 2008 do 5. 1. 2009,
- 4.104,- Kč za období od 6. 1. 2009 do 5. 8. 2010,
- = celkem 6.354,- Kč.

Uvedeno pak, že na základě v odůvodnění popsaných skutečností rozhodla ČSSZ tak, jak je ve výroku uvedeno s tím, že tímto rozhodnutím realizuje rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 22. 6. 2011, č.j. 41 Ad 37/2010-47.

Žalovaná se 14. 12. 2011 písemně k žalobě vyjádřila, když mimo jiné uvedla:

Napadené rozhodnutí ČSSZ netrpí závažnou intenzivní vadou, nelze je tak považovat za nepřezkoumatelné, neboť je zde patrný výrok a odůvodnění, úvahy, je z něho zřejmé, jak a očem bylo ve věci rozhodnuto, nejsou v něm rozpory ani procesní chyby. ČSSZ přistoupila na realizaci posledního rozsudku soudu a neuplatnila kasační stížnost, neboť plně souhlasila s tím, že odůvodnění způsobu výpočtu jednotlivých dávek chybí. Pokud jde o uvedení doplatku do rozhodnutí, lze polemizovat s názorem soudu a požadavkem žaloby, zda je správné a zákonné uvést doplatek do výroku či odůvodnění, když vyúčtování o doplatku není povinnou náležitostí rozhodnutí ve smyslu ust. § 68 správního řádu. Pokud žalovaná uvedla a rozepsala samostatně výši doplatku k jednotlivým druhům důchodu a po jednotlivých zápočtech postupovala tak nad rámec zákona, pouze výjimečně, s přihlédnutím ke skutečnosti, že je doplatek na částečném invalidním důchodu časově omezen a rovněž s přihlédnutím k zájmům žalobce, aby byly jeho důchodové nároky po několika letech definitivně meritorně a pravomocně vyřešeny. ČSSZ nepovažuje rozhodnutí za nepochopitelné a neúplné. Jak již bylo uvedeno, nové několikastránkové rozhodnutí o námitkách obsahuje všechny náležitosti a požadavky rozhodnutí dle správního řádu a činí je tak plně přezkoumatelným. ČSSZ neuvedla při vyčíslení a objasnění doplatku výše dříve vyplacených částek, neboť dosud vyplacené částky jednotlivých důchodů jsou žalobci plně známy, a to z rozhodnutí o přiznání důchodu, z oznámení o valorizaci – zvyšování vypláceného důchodu. Pokud žalobce stále požaduje zápočet jiné částky výše náhrady mzdy za roky 1995 – 1999, nelze tomuto požadavku vyhovět, neboť bylo dostatečně objasněno v rozhodnutí ze dne 23. 8. 2011. Pokud jde o omezení doplatku důchodu, žalovaná postupovala i v tomto případě plně v souladu se zákonem. Částečný invalidní důchod byl žalobci přiznán rozhodnutím ze dne 22. 9. 1999, následně pak po zápočtu vyměřovacích základů za roky 1995 – 1998 rozhodnutím ze dne 7. 1. 2000. Proti tomuto rozhodnutí žalobce uplatnil žalobu, tehdy opravný prostředek, v níž nesouhlasil s výší započtených vyměřovacích základů. Přezkumné řízení vedené u Krajského soudu bylo ukončeno rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 5. 11. 2001, č.j. 34 Ca 15/2000-54, jímž bylo rozhodnutí ČSSZ ze dne 7. 1. 2000 potvrzeno. Na základě žalobcova odvolání Vrchní soud v Olomouci svým

usnesením ze dne 28. 6. 2002, č.j. 2 Cao 14/2002-66 tento rozsudek zrušil a věc vrátil soudu I. stupně zpět k novému projednání a rozhodnutí. Následně rozsudkem ze dne 11. 8. 2003, č.j. 34 Ca 15/2000-106 Krajský soud v Brně žalobu do rozhodnutí ČSSZ ze dne 7. 1. 2000 zamítl, když žalobce jednak nepředložil žádné listinné důkazy zpochybňující ELDZ a jednak tehdy platná úprava neumožňovala rozpočítat zúčtovanou mzdu v září 1999. Tento rozsudek žalobce kasační stížností nenapadl. Pravomocně (09/2003) tak bylo ukončeno řízení o žalobě do rozhodnutí ČSSZ ze dne 7. 1. 2000 o nároku o výši částečného invalidního důchodu. Další žalobou žalobce uplatnil prostřednictvím MPSV ČR až dne 21. 8. 2006 do rozhodnutí ČSSZ dne 7. 8. 2006 o starobním důchodu. Vzhledem k tomu, že žalobce nejprve napadl žalobou rozhodnutí o přiznání, respektive přepočtu částečného invalidního důchodu a přezkumné soudní řízení bylo pravomocně ukončeno v roce 2003, zatímco další žádosti o starobní důchod byly uplatněny a rozhodnutí o nich vydána, tyto žalovaná až po 1. 1. 2006, nelze přiznat žalobci doplatek na částečném invalidním důchodu za celou dobu pobírání částečného invalidního důchodu, tj. před 1. 1. 2006. Přezkumné soudní řízení o výši částečného invalidního důchodu bylo ukončeno již v srpnu roku 2003 a nebylo vedeno nepřetržitě nadále až k 1. 1. 2006. Další nová přezkumná řízení začala až v srpnu 2006. Rovněž neprobíhalo řízení o neplatné skončení pracovního poměru. Nárok na důchod vzniká dle ust. § 54 ZDP dnem splnění podmínek stanovených tímto důchodem. Nárok na výplatu důchodu vzniká splněním podmínek stanovených tímto zákonem po vzniku nároku na důchod a na jeho výplatu a podáním žádosti o přiznání nebo vyplácení důchodu. Dle ust. § 55 ZDP nárok na důchod nezaniká uplynutím času. Nárok na výplatu důchodu nebo jeho části zaniká, není-li dále uvedeno jinak, uplynutím pěti let ode dne, za který důchod nebo jeho část náleží. Lhůta podle předchozí věty neplyne po dobu řízení o důchodu, po dobu řízení o prohlášení osoby za mrtvou, jde-li o nárok na výplatu vdovského, vdoveckého nebo sirotčího důchodu po této osobě, a po dobu, po kterou osobě, která musela mít opatrovníka, nebyl opatrovník ustanoven. Lhůta podle věty první neplyne rovněž po dobu, po kterou trvalo řízení o neplatnosti skončení právního vztahu zakládajícího účast na pojištění (§ 11 odst. 2 věta pátá). Podle ust. § 56 odst. 1 písm. b) ZDP v platném znění, zjistí-li se, že důchod byl přiznán nebo je vyplácen v nižší částce, než v jaké náleží, nebo byl neprávem odepřen, anebo byl přiznán od pozdějšího data, než od jakého náleží, důchod se zvýší nebo přizná, a to ode dne, od něhož důchod nebo jeho zvýšení náleží. Důchod nebo jeho zvýšení se přitom doplatí nejvýše pět let nazpět ode dne zjištění nebo uplatnění nároku na důchod nebo jeho zvýšení; pro běh této lhůty platí § 55 odst. 2 věta druhá a třetí obdobně. Důchod nebo jeho zvýšení se však doplatí ode dne, od něhož důchod nebo jeho zvýšení náleží, v případě, že důchod nebyl přiznán nebo nebyl vyplácen v nižší částce, než v jaké náleží, nebo byl neprávem odepřen, anebo byl přiznán od pozdějšího data, než od jakého náleží, v důsledku nesprávného postupu orgánu sociálního zabezpečení. V čl. II. zákona č. 306/2008 Sb. bod 14, ve znění zákona č. 479/2008 Sb., doslovně zní: za dobu před 1. lednem 2009 se důchod nebo jeho zvýšení doplatí ve výši, v níž důchod správně náležel, nejvýše v rozsahu stanoveném právními předpisy účinnými ke dni 31. 12. 2008 (doplatek maximálně tři roky zpětně od uplatnění). Zápočtem náhrady za ztrátu na výděлку a nepovinné deváté třídy došlo ke zvýšení výše částečného invalidního důchodu, starobního důchodu před dosažením důchodového věku a starobního důchodu od přiznání, avšak dle výše uvedeného zákonného ust. § 56 odst. 1 písm. b) ZDP včetně přechodných ustanovení, bylo možné částečný invalidní důchod přiznaný od 3. 5. 1999 doplatit jen od 1. 1. 2006. Finanční doplatek je ze zákona časově omezen pro období před 1. 1. 2009 dle tehdy platných předpisů. Ust. § 55 odst. 2 ZDP nově stanoví, že nárok na výplatu důchodu nebo jeho část zaniká uplynutím pěti let (dříve tři roky) ode dne, za který důchod nebo jeho část náleží. Za dobu přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se důchod doplatí, nejvýše v rozsahu stanoveném právními předpisy účinnými ke dni, který předchází dni nabytí účinnosti tohoto zákona (čl. II. bod 14). Ust. § 56 odst. 1 písm. b) stanoví dobu, za kterou lze

doplatit důchod, zjistí-li se, že důchod byl přiznán nebo je vyplácen v nižší částce, než v jaké náleží, nebo byl neprávem odepřen anebo byl přiznán od pozdějšího data, než od jakého náleží, pokud se jednalo o pochybení orgánů sociálního zabezpečení, nejvýše pět let (dříve tři roky) nazpět ode dne zjištění nebo uplatnění nároku na důchod nebo jeho zvýšení v ostatních případech. Ust. čl. II. bod 14 však platí i zde.

Požadavku žalobce na plné doplacení důchodu před 1. 1. 2006, tj. od přiznání částečného invalidního důchodu nelze vyhovět, neboť by žalovaná postupovala v rozporu s platnými předpisy a ustálenou judikaturou (např. rozsudek NSS ze dne 18. 8. 2011, č.j. 3 Ads 94/2010-99). V případě dodatečného zápočtu chybějících výdělků (vyměřovacích základů) nebo dob pojištění se dávka přizná ode dne, od něhož zvýšení náleží, když samotný nárok na dávku nezaniká uplynutím času, finanční doplatek je však omezen časově na tři roky zpětně ode dne zjištění nebo uplatnění nároku. Za den uplatnění nároku na zápočet 9. třídy a tedy přepočtu důchodu je považováno datum 21. 9. 2009, kdy bylo na OSSZ Brno-venkov doručeno potvrzení vystavené Moravským zemským archivem v Brně dne 16. 9. 2009 o absolvování 9. třídy na Osmileté střední škole v Lomnici. Nárok na přepočtu důchodů z důvodu zjištění nových výše náhrad je uplatněn ke dni vystavení evidenčního listu správkyní konkurzní podstaty. Skutečnost, že byl dodatečně až po několika letech vystaven správkyní konkurzní podstaty evidenční list o vyplacených náhradách, nebo že došlo ke změně výkladu hodnocení doby studia 9. třídy základní školy jako doby pojištění, nelze považovat za nesprávný úřední postup nebo pochybení orgánu sociálního zabezpečení (viz rovněž rozsudek NSS v Brně ze dne 18. 8. 2011, č.j. 3 Ads 94/2010-99). ČSSZ vzhledem k opakovaným písemným či ústním výhradám a požadavkům žalobce ohledně objasnění způsobu výpočtu výše doplatku sdělila následující:

Při určení výše doplatku ČSSZ vycházela z data splatnosti důchodu žalobce (6), z data přiznání jednotlivých dávek, data, od kterého doplatek náleží (1. 1. 2006), z částek důchodů vyplacených a nově stanovených po zápočtu, rovněž s přihlédnutím k délce časového období, za které dorovnání náleží. Má-li doplatek náležet za kratší časový úsek než je měsíc, pak výše doplatku odpovídá poměrné části daného období k celkové rozdílné měsíční výši důchodu. Podle ust. § 116 odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. se dávky důchodového pojištění vyplácejí dopředu v pravidelných měsíčních lhůtách určených plátcem dávky, nestanoví-li se dále jinak. Dnem splatnosti důchodů žalobce byl určen každý 6. den v měsíci. Důchod je tedy vyplácen pro období od splatnosti do splatnosti následujícího měsíce, tedy v případě žalobce je důchod splatný vždy k 6. dni v měsíci a je určen pro období od 6. dne do 5. dne následujícího měsíce. Valorizační zvýšení náleží podle jednotlivých nařízení vlády ode dne splatnosti důchodu daného měsíce. Jak již bylo výše uvedeno ve vyjádření žalobci náleží:

- částečný invalidní důchod náležel v období od 3. 5. 1999 do 19. 2. 2006,
- starobní důchod předčasný náležel v období od 20. 2. 2006 do 9. 2. 2008,
- řádný starobní důchod náleží od 10. 2. 2008 a nadále.

Po zápočtu náhrady došlo ke zvýšení všech tří důchodů. V rozhodnutí ČSSZ č. III. ze dne 31. 3. 2010 žalovaná v oznámení o výplatě uvedla poukaz celkového doplatku důchodu za dobu od 1. 1. 2006 do 5. 4. 2010 ve výši 67.374,- Kč, dále doplatek za dobu od 6. 4. 2010 do 5. 5. 2010 ve výši 1.561,- Kč. Částečný invalidní důchod byl přepočten zpětně ke dni 3. 5. 1999 a zvýšen na částku 4.063,- Kč (původně byl důchod přiznán v částce 3.628,- Kč) a po všech valorizačních zvýšení dosáhl ke dni 1. 1. 2006 částky 5.070,- Kč měsíčně (vypláceno bylo 4.497,- Kč).

Dále ve vyjádření žalovaná velmi podrobně vypočítává a zdůvodňuje doplatky všech tří důchodů.

V závěru navrhuje, vzhledem k tomu, co uvedla ve vyjádření, aby Krajský soud v Brně jako nedůvodnou žalobu zamítl.

Krajský soud v Brně, pokud jde o žalobní body žalobce, shrnuje takto: **Žalobce jednak uváděl, že je v rozporu se zákonem, když doplatek důchodu nebyl stanoven od data 3. 5. 1999, výše doplatku důchodů nebyla uvedena ve výroku rozhodnutí a nebyla ani zdůvodněna výše doplatku jednotlivých důchodů a rozhodnutí je proto z těchto důvodů nepřezkoumatelné, je nezákonné a navrhoval jeho zrušení.**

Krajský soud v Brně uvádí následující:

Podle § 68 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. správní řád (dále jen „správní řád“), rozhodnutí obsahuje výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníků.

Podle odst. 2 § 68 ve výrokové části se uvede řešení otázky, která je předmětem řízení a označení účastníků podle § 27 odst. 1. Účastníci, kteří jsou fyzickými osobami, se označují údaji umožňujícími jejich identifikaci (§ 18 odst. 2); účastníci, kteří jsou právnickými osobami, se označují názvem a sídlem. Ve výrokové části se uvede lhůta ke splnění ukládané povinnosti, popřípadě též jiné údaje potřebnému k jejímu řádnému splnění a výrok o vyloučení odkladného účinku odvolání (§ 85 odst. 2). Výroková část rozhodnutí může obsahovat jeden nebo více výroků; výrok může obsahovat vedlejší ustanovení.

Podle odst. 3 § 68 v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

Krajský soud v Brně musí přisvědčit žalované, že ve výrokové části rozhodnutí nemusí být uvedeno datum, od kterého je doplatek k důchodům přiznáván a v jaké výši, neboť dle § 68 odst. 2 správního řádu, které soud citoval, ve výrokové části se uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno a označení účastníků, což se skutečně v rozhodnutí ČSSZ ze dne 23. 8. 2011 stalo. V tomto směru je tedy výrok uvedeného rozhodnutí v souladu se zákonem a je v pořádku. To, od které doby má být doplatek důchodů přiznán žalobci a v jaké výši ohledně jednotlivých důchodů, musí být však součástí odůvodnění. Je sice pravdou, že toto součástí odůvodnění rozhodnutí je, ovšem Krajský soud v Brně musí v daném případě dát za pravdu žalobci, že není řádně zdůvodněno, proč dodatek nenáleží od data 3. 5. 1999, když žalovaná v tomto směru velmi stručně odkazuje jen na citaci zákona a ani pokud jde o výši jednotlivých doplateků, toto není řádně zdůvodněno a je nesrozumitelné jak pro samotného účastníka řízení, tj. žalobce a také pro soud.

Podrobně se otázkou, od kterého data mají být doplatky k důchodům přiznány a výši doplatku jednotlivých důchodů žalovaná zabývá až ve svém písemném vyjádření k žalobě ze dne 14. 12. 2011 a sděluje toto také žalobci ve vysvětlujícím dopise ze dne 23. 11. 2011. Vyjádření ani dopis z 23. 11. 2011 však není součástí rozhodnutí vydané 23. 8. 2011. Podrobné vysvětlení je tedy žalobci dáno až po vydání rozhodnutí.

Soud tedy zdůrazňuje, že v tomto směru dává za pravdu žalobci, že rozhodnutí se tak stává nesrozumitelným a nepřezkoumatelným.

Krajský soud v Brně v tomto směru odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu:

„Rozhodnutí, tedy výrok, jeho odůvodnění, musí být jasné a přesvědčivé nejen pro účastníky správního řízení, ale i ostatní orgány a osoby, aniž by se k pochopení Rozhodnutí musely seznamovat s obsahem správního spisu a zjišťovat, o jakém nároku a podle jakého ustanovení bylo rozhodnuto (podle rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 1. 2007, č.j. 19 Cad 88/2006-7).“

„Správní orgán je povinen v odůvodnění svého rozhodnutí uvést, o jaké zjištěné okolnosti se v tomto rozhodnutí opíral a jak k nim dospěl; nepostačuje tedy, vysvětlí-li to až následně (ve vyjádření k žalobě proti danému rozhodnutí). Takové rozhodnutí správního orgánu je pak nepřezkoumatelné (podle rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 12. 2005, č.j. 11 Ca 2007/2005-23).“

I v daném případě se žalovaná vypořádala s odůvodněním data, od kterého je možno žalobci přiznat doplatek a s výší doplatku k důchodům teprve ve vyjádření k žalobě a ve vysvětlujícím dopise zaslaném žalobci, nikoliv v samotném rozhodnutí.

Podle § 76 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí.

V daném případě soud zrušil rozhodnutí žalované ze dne 23. 8. 2011 pro nedostatek důvodů rozhodnutí a zavazuje žalovanou dle ust. § 78 odst. 5 s.ř.s., aby v novém rozhodnutí, které vydá, se podrobně vypořádala s námitkami žalobce, které uvedl v žalobě, tedy s námitkami ohledně možného data přiznání doplatku k důchodům a aby srozumitelně, tak jako to uvedl později ve vyjádření k žalobě a v dopise zaslaném žalobci, v dopise ze dne 23. 11. 2011, se k uvedeným skutečnostem přímo v rozhodnutí vyjádřil a to takovým způsobem, aby rozhodnutí bylo srozumitelné pro všechny, zejména pro samotného žalobce.

Pokud jde o náklady řízení, rozhodoval soud v souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce ve věci měl úspěch, náleží mu tedy náhrada nákladů řízení, které představují náklady právního zastoupení advokátem za dva úkony právní pomoci po 500,- Kč a 2x režijní paušál po 300,- Kč, celkem 1.600,- Kč, dle vyhlášky č. 177/1996 Sb.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

V Brně dne 15. února 2012

JUDr. Jana Kubenová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová